

obowiązkowy

Adjektiv | obowiązkowy - Singular, Nominativ

obligatorisch, gewissenhaft

1. Udział w szkoleniu jest obowiązkowy. 2. Piotr jest obowiązkowy, nigdy nie zapomina o swoich zadaniach.

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	obowiązkowy	obowiązkowi/obowiązkowe
Genitiv	obowiązkowego	obowiązkowych
Dativ	obowiązkowemu	obowiązkowym
Akkusativ	obowiązkowego/obowiązkowy	obowiązkowych/obowiązkowe
Instrumental	obowiązkowym	obowiązkowymi
Lokativ	obowiązkowym	obowiązkowych
Vokativ	obowiązkowy	obowiązkowi/obowiązkowe

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	obowiązkowa	obowiązkowe
Genitiv	obowiązkowej	obowiązkowych
Dativ	obowiązkowej	obowiązkowym
Akkusativ	obowiązkową	obowiązkowe
Instrumental	obowiązkową	obowiązkowymi
Lokativ	obowiązkowej	obowiązkowych
Vokativ	obowiązkowa	obowiązkowe

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	obowiązkowe	obowiązkowe
Genitiv	obowiązkowego	obowiązkowych
Dativ	obowiązkowemu	obowiązkowym
Akkusativ	obowiązkowe	obowiązkowe
Instrumental	obowiązkowym	obowiązkowymi
Lokativ	obowiązkowym	obowiązkowych
Vokativ	obowiązkowe	obowiązkowe

